

Rəsul RZA

ŞUŞAM MƏNİM

Sinəsi qabarıq,
nağıllardan gəlmiş
pəhləvandır
Şuşam mənim;
mərdliklə, gözəlliklə
qoşam mənim.
Azərbaycan torpağının
nur parçası.
İncə mahnılar yuvası.
Pənahların yadigarı,
alagözlü,
qarasaçlılar diyarı.
Səndə Cabbarın, Seyidin,
Nəvvabın, Üzeyirin, Bülbülün,
neçə-neçə nəğməkarın,
qoç igidin
nəğməsi var,
nərəsi var.
Könüllərdə
neçə-neçə mahnıların
zümzüməsi,
sözü qalıb,
sənin doğma torpağında
neçələrin gözü qalıb.
Vətən adlı doğma yurddan
püşk olarmı?!

Pay olarmı?!
Yüz bir şəhər adı çəkim,
gözəllikdə
biri sənə tay olarmı?!
Hər qarışın şair qızın
Natəvandan xəbər verir.
Sən nəğmələr beşiyisən,
sən muğamlar keşiyisən.
Bəd əməllərin kükrətdiyi
alovlardan diri çıxdın.
Ey Səməndər – Həyat quşu!
Tarixindən səhifədir
hər enişin,
hər yoxuşun!
Torpağın da,
ləçək-ləçək çiçəyin də,
pıçıl-pıçıl yarpağın da
xəbər verir
ibrət dərsi bu olmuşu.
Tarixdə baş əyməmişən
bir fatehə, müxənnətə.
Bir qonşunun, bir qonağın
könlünə də dəyməmişən.
Alqış sənə!
Bu qüdrətə!
Doğma yurdum,
gözəl Şuşam.
Fəsil-fəsil görüb səni,
doyum-doyum gəzib
dağı, göy çəmənini,
yenə səndən doymamışam.
Haqqım vardır
şer, əmək diyarına
bəstə-bəstə mahnı qoşam.
Tarix sənin
torpağında, daşındadır,
hər yan-yörən,
hər dolayın,
hər cığırın
Azərbaycan – Vətən dadır.

Dost gözüylə sənə baxan
hər kəs əziz qonağındır.
Sənə əyri baxanları
qəzəbinlə külə döndər,
yaxıb-yandır.
Dünənində
qəhrəmanlıq zirvəsi var,
bu günündə
dostluq, ülfət havası var.
Bu gün aləm səndən alır
Vaqiflərin sorağını.
Sən yandırdın neçə-neçə
milli sənət çıraqını.
Cıdır düzü
şəfəqlərə boyananda
səhər-səhər,
qoynundakı
hündür qatlı binalarda
çiçəklənir pəncərələr.
Öyünürəm
tarixinlə,
bu gününlə
Vətənimin şəfa yurdu,
məni dinlə!
Səni bircə dəfə görə
bir könlüdən- min könlü
sənə aşiq, bənd olmuşdur,
Qarabağın yaraşığı!
Sənə saysız nəğmə qoşub
neçə-neçə el ozanı,
el aşığı.
Yüz bir tərif desəm, azdır
bu gününə;
qoynundakı toy-düyünə.
Nəğmələrin qanad çalır
Bakıya da, Şirvana da,
qədim, əziz Gəncəyə də.
“Nankor” dedim
bu gününə xor baxana,
səndən kəsib inciyənə.
Üz tuturam sizə sarı
Vətənimin allı-güllü
əlvan-əlvan çiçək xallı
göy dağları!

Kirsin sərin mehi gəlir,
sığallanır Cıdır düzü.
Dan yerindən qalxan günəş
xəbər verir
zəfər dolu bir gündüzü.
Danış, danış, Cıdır düzü,
Nə zamandan qalıb səndə,
sərt qayalı daş sinəndə
ağ köpüklü köhlənlərin
qaynar, iti
nal imzası!
İgidlərin
cıdır izi.
Sən mətanət, mərd dostluğun
səngəri, həm qalasısan.
Kim nə deyir-desin,
sən beləsən,
bu adla da qalasısan!
Köhlənlərin su içdimi
şair qızın bulağından?
Maral, cüyür ürküsdümü
tərənkarların qıy vuranda
sürülərin oylağından?
Tarixinlə öyünürəm.
Bu gününlə sevinirəm.
Fərəhinlə fərəhliyəm.
Yorulmaram
gəlhagəlli,
incə telli
büsatından yüz gün deyəm.
Şuşam mənim!
Mətanətlə, dəyanətlə,
səxavətlə qoşam mənim!